

GREEN FLAG PÅ NELLIS AFB

Kom med indenfor på en af de mest aktive baser i verden,
under en Green Flag øvelse på Nellis AFB, Las Vegas, Nevada

AIRSHOW - MCAS MIRAMAR

Rapportage fra fejringen af
100 år med Naval Aviation Flight
på MCAS Miramar

DRAKEN MEET 2011

Det årlige Draken Meet blev
afholdt lørdag d. 10. september
2011. Læs en rapportage fra dagen.

BESØG PÅ LUKE AFB

Tag med på et kig inden
for på Luke AFB og 308th
Fighter Squadron.

Velkommen til den 4. udgave af FLYMAG Magasinet i 2011.
FLYMAG Magasinet har fået helt nyt layout. Vi håber at designet falder i jeres smag.

Rigtig god læsning, samt god jul og godt nytår!
FLYMAG - Redaktionen.

MAGASINET

AIRSHOW - NAS OCEANA

Læs om en af østkystens største baser - NAS Oceana og det airshow som fejrede 100 året for Naval Aviation Flight.

04

PÅ BESØG HOS VIPERNE I ARIZONA

Tag med på et kig inden for på Luke AFB og 308th Fighter Squadron.
En base bestående af mere end fire gange så mange F-16 som RDAF har.

12

DRAKEN MEET 2011

Det årlige Draken Meet blev afholdt lørdag d. 10. september 2011
Læs en rapportage fra dagen.

20

AIRSHOW - MCAS MIRAMAR

US Navy og USMC fejrer 100 året for Naval Aviation Flight, og det blev til et brag af et airshow på basen der blev kendt efter Top Gun filmen, MCAS Miramar.

24

GREEN FLAG PÅ NELLIS AFB

Kom med indenfor på en af de mest aktive baser i verden,
under en Green Flag øvelse på Nellis AFB, Las Vegas, Nevada.

38

TEMA FOTOS

Se udvalgte billeder indsendt af læserne. Temaet for denne udgave er 'Prop blur'.

60

AIRSHOW - NAS OCEANA

TEKST & FOTO - SØREN NIELSEN

100 år med Naval Aviation Flight blev fejret på NAS Oceana, læs her en kort rapport fra showet.

En F/A-18F Super Hornet fra VFA-106 'Gladiators', West Coast Demo team trækker en masse vapor i det fugtige vejr over NAS Oceana.

Foto af Søren Nielsen

100 år med Naval Aviation Flight

I slutningen af September tog 2 af FLYMAG's fotojournalister afsted imod, hvad der skulle blive til en næsten 4 ugers tur til det nordamerianske. I løbet af de næsten 4 uger blev der besøgt flere baser, blandt andre Nellis AFB og Luke AFB, som du kan læse om i dette nummer af FLYMAG Magasinet, men også baser som NAS Fallon og MCAS Yuma blev besøgt. For uden besøg på militære baser, blev der også besøgt 4 airshows; NAS Oceana, MCAS Miramar, Holloman AFB og NAS Lemoore.

I dette nummer vil du kunne læse om showet på NAS Oceana samt MCAS Miramar, og i næste nummer vil du kunne læse om de 2 shows på Holloman AFB og NAS Lemoore, samt base besøgene på NAS Fallon og MCAS Yuma.

Det første show der var på turen, var showet i den store Hornet rede i NAS Oceana, på øst kysten. 2011 var 100 året for Naval Aviation Flight, og det blev fejret hen over hele året til forskellige events, bl.a. til showet på NAS Oceana.

NAS Oceana's historie

I 1940 købte den amerikanske flåde den jord, der med tiden ville blive Naval Air Station Oceana. På det tidspunkt var det omkringliggende område primært landbrugsjord, som ofte blev oversvømmet, men det fungerede som et nyttigt afsidesliggende område for det hastigt voksende Naval Air Force centreret på NAS Norfolk og tillod enheder at der skulle udstationeres væk fra den overfyldte base.

Luftrummet og restriktioner på flyvepladens faciliteter udelukkede NAS Norfolk fra at blive hjem station for flyvertaktisk enheder, og i 1950'erne blev NAS Oceana udvidet til Master Jet Base, for at tjene dette formål. NAS Oceana er vokset til at blive en af de største og mest avancerede flyvestationer i verden, og består af mere end 28km² land.

De fire baner, tre måler 8.000 fod (2.400 m) i længden og den sidste på 12.000 fod, er designet til high-performance fly. NAS Oceana primære opgave er at uddanne og udsende Navy Atlantic Fleet Strike Fighter-eskadriller F/A-18 Hornets og Super Hornets. Naval Aviators og Naval fly er udstationeret ved NAS Oceana flyver cirka 219.000 uddannelses operationer hvert år.

Top venstre

En F/A-18F Super Hornet fra VFA-32 'Fighting Swordsmen' trækker allerede vapor under take off.

Top højre

Den farverige CAG F/A-18C fra VFA-37 'Ragin Bulls' ses under take off, til fleet power demonstrationen.

Bund

Piloten i USMC AV-8B Harrier'en sidder og venter på at regnen stopper, så han kan komme igang med sin opvisning.

Fotos af Søren Nielsen

Top venstre

Scooteren, også kendt som A-4 Skyhawk viser topsiden i sin opvisning.

Bund venstre

En privat ejet A-4 Skyhawk under start ved sin demo.

Top højre

Super Hornet'en er 25% større end sin lillebror, F/A-18C, men kan også folde vingerne op for at spare plads ombord på hangarskibene.

Bund højre

Bussen til hangarskibene, C-2 Greyhound ses her under take off.

Fotos af Søren Nielsen

NAS Oceana's historie

I 1960'erne blev NAS Oceana hjemmet til alle East Coast baseret F-4 Phantom II eskadriller. Fighter Squadron 101 (VF-101) etableret et detachement på NAS Oceana i sin rolle som Fleet Readiness Squadron (FRS), tidligere kendt som Replacement Air Group eller "RAG".

Efter ankomsten af F-14 Tomcat i USN i 1976, blev VF-101 overført til Tomcat og uddannelse af Phantom piloter flyttet til nyoprettede Fighter Squadron 171 (VF-171) til at håndtere Atlantic Fleet uddannelse for F-4 Phantom, indtil F-4'eren blev pensioneret i 1984. Den sidste F-14 blev pensioneret den 22. september 2006.

NAS Oceana blev hjem til F/A-18 Hornet i 1999 efter flådens lukning af NAS Cecil Field, Florida som en del af Base Skattemæssig udligning og lukning (BRAC) proces.

Hjem til 17 Strike Fighter-eskadriller F/A-18 Hornets og F/A-18 Super Hornets, basen er den eneste Master Jet Base på østkysten og hjem til alle strejke-Fighter (VFA) enheder (ekskl. VFA- 86 og Marine Corps VMFA eskadriller) på østkysten. Træning udføres af VFA-106 Gladiators i deres F/A-18C/D Hornets og F/A-18E/F Super Hornets. Tomcat træning blev gennemført af de nu nedlagte VF-101 Grim Reapers.

NAS Oceana var vært for "Tomcat Sunset" reunion d. 21-23 september 2006, hvor over 3000 tidligere og nuværende piloter og vedligeholdere kom sammen for at fejre pensionering af F-14 fra aktive tjeneste i flåden. NAS Oceana var også det sted, hvor F-14 fløj for sidste gang i den endelige Flight of the type, da en F-14D af Fighter Squadron 31 (VF-31) blev fragtet fra NAS Oceana til Calverton på Long Island, NY til permanent udstilling på Northrop Grumman anlæg, hvor Tomcatten oprindeligt blev bygget.

NAS Oceana's historie

I løbet af 2005 var basen tæt på lukning, men blev det besluttet, at NAS Oceana kunne forblive åben, men kun hvis visse betingelser var opfyldt.

Den mest kontroversielle af disse krav var, at byen Virginia Beach skulle købe og forpagte cirka 3.400 boliger og et ukendt antal virksomheder i crash zoner omkring basen. Kommissionen foreslog at flytte jagerflyene til den nedlagte NAS Cecil Field, som ligger i nærheden af Jacksonville, Florida, hvis NAS Oceana ikke var i stand til at opfylde disse og flere andre forhold. Planen blev i første omgang mødt med optimisme ved Jacksonville borgmester John Peyton, selv om Cecil Field allerede var blevet omdannet til en fælles civil-militære lufthavn med helikopter operationer af den amerikanske Coast Guard og Floridas Army National Guard.

Den øverste ledelse i US Navy udtrykte en manglende interesse i at flytte Master Jet Base tilbage til Jacksonville område, som blev nedlagt for mindre end seks år siden og flytter alle sine Atlantic Fleet F/A-18 eskadriller fra det tidligere NAS Cecil Field til NAS Oceana .

I oktober 2005, blev det besluttet at Naval Air Station Oceana ikke skulle lukkes.

Showet på Oceana er normalt et stort og velkendt show, som tiltrækker mange forskellige opvisninger, og i år var ingen undtagelse, hvor der blandt mange andre var Blue Angles, Super Hornet, Legacy Hornet, ACC F-16 Fighting Falcon, A-4 Skyhawk, USMC AV-8B Harrier, samt det store fleet flyby. Desværre var forholdene på ingen måde optimale, med enorme mængder regn, så mange at showet om lørdagen næsten helt blev aflyst, og meget få opvisninger blev udført om søndagen, hvor der i en lang periode var under 800 højdemeters sigtbarhed, hvilket holdt flyverne på jorden.

Top venstre

Scooteren har et så lille design, at den ikke behøver at kunne folde vingerne for at få plads til ombord på hangarskibene. Her ses den med landings stellet ude og krogen nede.

Bund venstre

Det ligner at Super Hornet demo'en er på vej ud af en sky, men det er faktisk Super Buggen der laver denne sky, pga. den meget fugtige luft. Vapor!

Top højre

Ground crewet for USMC AV-8B Harrier demo teamet laver det store ground check inden at den skal ud og lave opvisning. Desværre kom den aldrig i luften, da forholdene var så ekstreme, og sigtbarheden var mindre end hvad FAA tillod.

Bund højre

En C-2 Greyhound starter med en håndfuld faldskærmsudspringere. Normalt ønsker man at komme ned i samme flyver som man kommer op med, men disse mænd ville helst springe ud fra den. Desværre tillod vejret heller ikke at gennemføre denne opvisning, og Greyhonden landede med alle mand ombord igen.

Fotos af Søren Nielsen

FIGHTING FALCONS I ARIZONA

TEKST - SØREN NIELSEN
FOTO - SØREN AUGUSTESEN & SØREN NIELSEN

Kom med på et kig inden for på Luke AFB og 308th Fighter Squadron.
Luke AFB er den primære F-16 trænings base i USA

3 F-16 fra 309th Fighter Squadron 'Wild Ducks' er igang med at få lavet de sidste pre-flight checks inden de skal skydes afsted på dagens første træningsmission.

Foto af Søren Augustesen

Besøg hos Viperne i Arizona

Hvis du er til den klassiske og stadig mægtige F-16 Fighting Falcon, så er Luke AFB, Glendale i Arizona, lidt vest fra Phoenix stedet.

Luke AFB er en del af Air Education and Training Command (AETC), og har til formål at træne F-16 piloter og ground crew, alt sammen under 56th Fighter Wing.

Foruden USAF piloter, bliver også piloter fra Taiwan og Singapore trænet under 56th Fighter Wing på Luke. Tidligere har også piloter fra Luftwaffe trænet den legendariske F-104 Star Figter på Luke.

FLYMAG var så heldige at få et besøg i dette enorme F-16 land, hvor vi fik et kig på hvordan man træner de bedste af de bedste F-16 piloter, hvilket afspejler den meget simple missionen for Luke AFB: Træn verdens bedste F-16 piloter og ground crews.

Luke AFB består af 6 Fighter Squadrons;

- **21st Fighter Squadron:** "The Gamblers"
- **62d Fighter Squadron:** "Spikes"
- **308th Fighter Squadron:** "Emerald Knights"
- **309th Fighter Squadron:** "Wild Ducks"
- **310th Fighter Squadron:** "Top Hats"
- **425th Fighter Squadron:** "Black Widows"

Venstre

Klargøringen af denne F-16 fra 308th Fighter Squadron 'Emerald Knights' skal til at gå igang.
Foto af Søren Augustesen

Top venstre
 Et groundcrew er igang med klargøringen af denne F-16 før piloten kommer ud til at flyet.
 Foto af Søren Augustesen

Bund venstre
 En stribe F-16 får lavet de sidste pre-flight checks inden de skal sendes afsted på deres næste trænings mission.
 Foto af Søren Augustesen

Top højre
 Både inde og uden for cockpittet skal groundcrewet sikre sig at alt er klargjort på denne F-16
 Foto af Søren Nielsen

Bund højre
 Vores enormt venlige og flinke guide på vores besøg, R.J. Biermann, SSgt, USAF, 56th Fighter Wing Public Affairs.
 Foto af Søren Nielsen

Luke AFB

Siden 1994 er der blevet trænet mere end 17.000 F-16 piloter på Luke, og inden da er mere end 60.000 piloter uddannet på Luke, på en bred vifte af flyvere igennem tiderne: AT-6, P-40, P-3, P-51, F-84, F-86, F-100, A-7D, F-104, F-5, F-4, F-15A/E.

Idag er der over 130 F-16 Fighting Falcon på Luke, som den eneste type, men det spænder over en stor variation af forskellige blocks og aldre. I Marts 2011 blev det besluttet at Luke AFB skulle have udskiftet deres F-16 med F-35 Lightning II / JSF, og være den primære trænings base for F-35 i USAF. Det er dog ikke besluttet endnu hvornår de første F-35'ere skal ankomme til Luke.

Luke AFB er opkaldt efter løjtnant Frank Luke Jr., en første verdens krigs flyvende es. Den Phoenix fødte Frank Luke, var den første pilot til at modtage Medal of Honor. Løjtnant Luke havde 18 luft sejre, 14 imod tyske observation balloner, inden han blev dræbt i en alder af 21 den 29 September, 1918. Tilbage i 1941 hed basen Luke Field, hvilket idag kan ses på hale koden på flyverne, LF, som står for Luke Field. Idag hedder basen Luke Air Force Base.

En stor tak til 308th Fighter Squadron og Robert Biermann fra Public Affairs for deres venlighed, og deres tid for at have os på besøg.

Top venstre

De sidste pre-flight checks er klarer, og ground crewet bevæger sig væk, således at flyene kan taxi ud til start.
Foto af Søren Augustesen

Top højre

En F-16 står under sit shelter og venter på at det skal blive dens tur til at komme i luften.
Foto af Søren Augustesen

Bund

Logoet og tekst fra 308th Fighter Squadron 'Emerald Knights' pryder dette engine-cover.
Foto af Søren Augustesen

DRAKEN MEET 2011

TEKST & FOTO - ULRICH KROG

Det årlige Draken Meet blev afholdt
lørdag d. 10. september 2011 på flyvestation Karup.

AT-158 fyrer op for dens afterburner
på den gamle trimplads
Foto af Ulrich Krog

Draken meet 2011

Det årlige Draken Meet blev afholdt lørdag d. 10. september 2011. Der var i år lavet et super program, hvor der ikke blev sparet på noget.

Klokken 9.00 mødtes de 58 tilmeldte ved hovedvagten, hvorefter turen normalt ville have gået op til den gamle motor-prøvestand. Men på grund af det store fremmøde til årets Draken Meet, var morgenkaffen flyttet til Air Force Training Center. Her blev man budt velkommen og fik en kort information om dagens program. Herefter gik turen ud til den gamle trimplads, hvor AT-158 allerede stod klar. Men før at den gamle drage skulle startes op, stod den på mini opvisning med en norskejet Cessna L-19 Birddog som bestod af lowpass plus diverse drej.

Efterfølgende kom Eskadrille 722 forbi med en EH101 Merlin helikopter, som ligeledes lavede en lille opvisning. Her viste helikopterens manøvreedygtighed med skarpe drej og overflyvninger så jorden rystede. Følelsen af trykket fra rotorbladene, når den ca. 11 tons tunge helikopter udførte en overflyvning for fuld skrue i ca. 30 fods højde er simpelthen ubeskrivelig. Opvisningen var uden at sige for meget, den bedste og mest spektakulære Merlin-opvisning, jeg nogensinde har set.

Efter Eskadrille 722s opvisning var det endelig blevet tid til at få den gamle drage startet op. Opstarten af AT-158 gik smertefrit, og den gamle drage var atter en gang bragt til live.

Flyets motor sendte efterfølgende en ca. 6 meter lang orange flamme ud af flyets nozzle, da flyets efterbrænder blev tændt. Små 10 minutter efter opstarten blev AT-158 slukket, og det var tid til middagsmad.

Den oprindelige plan var, at fødselaren AR-113 som fyldte 40 år skulle have været startet op. Men desværre var den stædige dronning ikke helt enig med Draken Teams bestyrelse. Over foråret og sommeren havde AR-113 voldt en del problemer med dens nye starter. Selv om det lykkedes efter flere forsøg at få startet AR-113 op, blev det besluttet at flyet ikke skulle startes op på dagen. Vi må håbe at AR-113 er 100 % klar til næste år.

Sidste event på dagen var et besøg ved Eskadrille 722, som startede med et interessant foredrag omkring eskadrillens historie samt et uddrag af de mange forskellige opgaver eskadrillen løser. Foredraget blev efterfulgt af en rundvisning i én af eskadrillens hangarer, hvor man fik mulighed for at kigge nærmere på en EH101 Merlin.

Derpå sluttede et godt planlagt Draken Meet 2011 med masser af gode oplevelser.

Top venstre
En norskejet Cessna L-19 Birddog lavede en lille opvisning.

Bund venstre
EH-101 viste dens manøvreedygtighed med skarpe drej og overflyvninger så jorden rystede.

Bund højre
Eskadrille 722 kom forbi med en EH-101 Merlin helikopter, for at lave en lille opvisning.
Fotos af Ulrich Krog

AIRSHOW - MCAS MIRAMAR

TEKST - SØREN NIELSEN
FOTO - SØREN AUGUSTESEN & SØREN NIELSEN

US Navy og USMC fejrer 100 året for Naval Aviation Flight, og det blev til et brag af et airshow på basen der blev kendt efter Top Gun filmen, MCAS Miramar.

Blue Angles i diamond formation, med under en halv meter imellem vingespids og cockpit. Det kaldes præcisions flyvning.

Foto af Søren Nielsen

Airshow på MCAS Miramar

Som en del af 100 års jubilærumet for Navel Aviation i USA, blev der afholdt airshow på MCAS Miramar, som ligger i udkanten af San Diego. Miramar har en lang historie som en del af San Diego.

MCAS Miramar's historie

Det gode forhold mellem San Diego og USMC havde en svær start. I 1846 under den mexicansk-amerikanske krig, kom en afdeling af marinesoldater fra USS Sloop-of-War Cyane her for at hæve det amerikanske flag over Plaza, i hvad der nu kaldes gamle bydel.

Som følge af denne krig, erhvervede USA sig San Diego og resten af Californien (såvel som Nevada, Utah, Arizona og New Mexico og dermed skabte én nation "fra kyst til kyst").

På det tidspunkt var dagens Marine Corps Air Station Miramar en del af en enorm gård, hvor kvæg græssede på det der nu er dækket af start-og landingsbaner på MCAS Miramar.

Mission San Diego blev officielt grundlagt i 1769, den første franciskanske mission i Californien gør San Diego til den ældste by i staten. San Diego blev en af Californiens oprindelige amter i 1850 (med en kombineret by og amt befolkning på bare 1448).

I 1890 flyttede avisudgiver Edward Scripps til San Diego. Han er krediteret med navngivning Miramar, som løst oversat fra spansk betyder "udsigt over havet." Scripps etableret en gård på 2.000 hektar i det Miramar område. Scripps Ranch grænser op til nutidens MCAS Miramar.

Selv om både søværnet og hæren havde etableret anlæg på North Island i 1912, blev Miramars militære rødder ikke er startet før 1917, da hæren købte Miramar området og skabte Camp Kearny, opkaldt efter general Stephen Kearny, hvis Army of the West havde fanget Californien under den mexicansk-amerikanske krig. Basen kostede 4,5 mio \$ og blev lukket blot tre år senere.

De fleste soldater på Camp Kearny boede i telte, da der ankom mere end 65.000 mænd, med tog fra havnen i San Diego på vej til første verdenskrigs slagmarker i Europa. Efter krigen blev lejren brugt som demobilisering og rekonvalescenthjem, og i 1920, ophørte det med at fungere som en militær base. Miramar blev ikke brugt i de næste 12 år.

Den ubrugte base var perfekt for Charles Lindbergh, hvis Spirit of St. Louis blev bygget af Ryan Airlines Corp i nærliggende San Diego. Lindbergh brugte de forladte Camp Kearny (Øst Miramar) til at øve landinger og starter med sit nye fly, som ikke havde nogen fremadrettede forruden. Fra San Diego, drog han videre ud i verden, til New York, Paris og til den store internationale berømmelse.

Top venstre

4 Hornets fra US Navy Blue Angles flyver i formation op og væk fra publikum, og med månen som baggrund, så bliver det ikke med bedre.
Foto af Søren Nielsen

Bund venstre

En S-3B Viking fra VX-30 vises frem på static display.
Foto af Søren Augustesen

Bund højre

En F/A-18B Hornet som bruges af NASA ses på static.
Foto af Søren Augustesen

Venstre

*Diamond formationen fra US Navy's Blue Angels opvisningshold skyder i vejret.
Foto af Søren Nielsen*

Top højre / Bund venstre

*US Navy's Blue Angels opvisningshold i tætte formationer
Foto af Søren Augustesen / Søren Nielsen*

Bund venstre

*Fat Albert, C-130 demo'en af Blue Angles, som hører under USMC, laver en top side forbi flyvning under dens opvisning.
Foto af Søren Nielsen*

MCAS Miramar's historie

I 1930'erne, satte den amerikanske flåde deres tro på luftskibe. Disse store, helium-fyldte luftskibe kunne patrulje lange afstande langs kysterne. Ombord på de 785 meter lange luftskibe, USS Akron og USS Macon, havde de fem Curtiss F9C-2 Sparrowhawk fly, som kunne starte og lande på de store luftskibe, direkte i luften, som var de flyvende hangarskibe. I 1932 blev der bygget en fortøjning mast og hangar på lejren til luftskibene (det blev hævdet, at hangaren var så stort, at det havde sit eget vejrsystem). Da US Navy igen opgav luftskib programmet, blev Kearny Mesa(Miramar) igen stille.

Miramar lå i dvale i et par år, amerikanerne igen kom i krig. På det tidspunkt var anden verdenskrig brudt ud i Europa. Camp Holcomb (senere omdøbt til Camp Elliott) blev bygget på en del af det gamle Camp Kearny, der skulle bruges til Marine artilleri og maskingevær uddannelse. Allerede inden Pearl Harbor-angrebet i 1941, var basen på mere end 26.000 hektar. Camp Elliott blev hjemsted for Fleet Marine Force, Training Center, West Coast og 2. Marine Division, som havde ansvaret for at forsvare den californiske kyst.

Der blev i 1940 bygget landingsbaner, og 1. Marine Air Wing ankom den 21 December samme år. I februar 1943 bestilte US Navy, Naval Auxiliary Air Station (NAAS) Camp Kearny, for at træne crews til PB4Y Catalina, som blev bygget mindre end 20 km væk. En måned senere etablerede USMC, Marine Corps Air Depot Camp Kearny, som senere blev omdøbt til Marine Corps Air Depot Miramar for at undgå forveksling med Navy facilitet.

Den store Catalina var for tung til den asfalt bane som hæren havde installeret i 1936 og til de længere landingsbaner som var blevet bygget i 1940, så US Navy tilføjede to beton start-og landingsbaner i 1943.

I løbet af 1940'erne, besatte både US Navy og USMC Miramar. East Miramar (Camp Elliott) blev brugt til at træne Marine artilleri og pansrede mandskabsvogne, mens Navy og Marine Corps piloter blev uddannet på den vestlige side. Grundlaget blev kombineret i 1945 og bev omdøbt til Marine Corps Air Station Miramar.

Top venstre

En MV-22B Osprey fra VMM-165, med vinge og propeller foldet ind til opbevaring på skibe.
Foto af Søren Augustesen

Top højre

En US Army Fokker F27 Friendship fra opvisningsholdet Golden Knights, ses her lande.
Foto af Søren Nielsen

Bund

2 CH-46E Sea Knight fra USMC vises deres taktiske egenskaber under USMC Power Demonstrationen.
Foto af Søren Nielsen

En F/A-18 Hornet fra Blue Angles trækker lidt vapor i den varme og tørre luft.
Foto af Søren Nielsen

MCAS Miramar's historie

I 1947 flyttede Marines til El Toro, og Miramar blev igen udpeget som en Naval Auxiliary Air Station. I 1954 tilbød Navy NAAS Miramar til San Diego for 1 \$ (tilbuddet blev afslået). Kun den vestlige halvdel af Miramar faciliteter blev brugt, og den gamle base begyndte bogstaveligt talt at forværres, hvor mange bygninger blev solgt som skrot.

I 1950'erne kom der nyt liv til Miramar, som Navy Master Jet Station, men virkelig kom den først til sin ret under Vietnam-krigen. Flåden havde brug for en skole for at uddanne piloter i luftkamp og i luft forsvar. I 1969 blev Top Gun skolen etableret (og udødeliggjort i 1985, ved filmen af samme navn med Tom Cruise i hovedrollen).

I oktober 1972 kom den berømte F-14 Tomcat til Miramar. VF-124's mission var at uddanne Tomcat besætninger til hangarskib operationer. De første to operationelle Tomcat eskadriller der blev uddannet på Miramar, var VF-1 og VF-2, der skulle på cruise ombord på USS Enterprise (CVN-65) i 1974.

I 1993 blev det besluttet at lukke El Toro og Tustin Air Station og flytte alle USMC til Miramar. Top Gun og flådens F-14 Tomcat og E-3 Hawkeye eskadriller blev flyttet.

Top Gun er idag at finde på NAS Fallon, som du vil kunne læse om i næste nummer. Basen blev igen igen udpeget som Marine Corps Air Station Miramar. Marinesoldater begyndte at ankomme i august 1994, og i 1997 var MCAS Miramar fuldt operationelt. El Toro og Tustin lukket blev helt lukket i 1999.

MCAS Miramar fungerer også som hjemsted for det 3. Marine Aircraft Wing, herunder MAG-11 der har F/A-18 og KC-130 Hercules eskadriller og MAG-16 er CH-46E Sea Knight og CH-53E Super Stallion helikoptere. Marine Wing Support Group 37, Marine Air Control Group 38 og 3. MAW Band er også placeret på MCAS Miramar.

Top venstre

Parallel landing af KC-130J på de 2 baner på MCAS Miramar.
Foto af Søren Nielsen

Bund venstre

F/A-18E Solo display baseret på NAS Lemoore viser også at den kan trække lidt vapor selv om solen skinner fra en skyfri himmel, og temperaturen har sneget sig over 30 grader.
Foto af Søren Nielsen

Top højre

En USMC AV-8B Harrier, fra MCAS Miramar viser dens vertikale egenskaber, med månen som baggrund.
Foto af Søren Nielsen

Bund højre

Denne MV-22B Osprey fra VMM-166 'Sea Elk', baseret på MCAS Miramar, viser sine egenskaber i MCAS Power Demonstrationen.
Foto af Søren Nielsen

MCAS Miramar's historie

Efter et fravær på 50 år, er MCAS Miramar igen hjemsted for Marine Corps 'West Coast' Air Power! Hvilket virkelig blev bevist i en spektakulær USMC power demonstration.

Airshow MCAS Miramar

Showet foregik over 3 dage, samt et aften show om lørdagen. Publikums favoritten, Blue Angles var selvfølgelig at finde til showet, som blandt andet også bestod af ACC F-16 demo fra Hill AFB, USN F/A-18E Super Hornet fra NAS Lemoore, North American B-25 Mitchell og USMC AV-8B II fra MCAS Yuma.

Top venstre

Både den nye AH-1Z Super Cobra, og den gamle AH-1W Sea Cobra blev vist. Her ses AH-1W modellen.
Foto af Søren Nielsen

Bund venstre

F/A-18E Solo display baseret på NAS Lemoore viser også at den kan trække lidt vapor selv om solen skinner fra en skyfri himmel, og temperaturen har sneget sig over 30 grader.
Foto af Søren Nielsen

Bund højre

En F/A-18E Super Hornet og en F-8 Bearcat i US Navy's udgave af Heritage Flight.
Foto af Søren Nielsen

TIL GREEN FLAG PÅ NELLIS AFB

TEKST - SØREN AUGUSTESEN
FOTO - SØREN AUGUSTESEN & SØREN NIELSEN

Kom med inden for på en af de største
og mest aktive baser i verden, Nellis AFB, Las Vegas

Scenen er sat, en sandfarvet aggressor F-16 fra 64th AGRS, tordner afsted til et trænings sortie over Nevada's ørken.

Foto af Søren Nielsen

Nellis AFB

Nellis AFB ligger i udkanten af Las Vegas, og er en af de vigtigste baser for USAF. Basen er hjemsted for USAF's Weapon School og flere Agressor enheder, der bruges til at træne andre USAF enheder i luftkamp. Basen er også hjemsted for de store Red Flag øvelser, og de mindre Green Flag øvelser.

Lidt historie

Nellis AFB begyndte som Las Vegas Army Air Field sidst i 1941. I starten af 1942 begyndte basen at træne B-17 maskingeværskytter med Army Air Corps Flexible Gunnery School. I 1944 begyndte træningen af B-17 anden piloter på basen. Denne uddannelse stoppede dog allerede igen i Marts 1945, samtidig med at B-17 maskingeværskytter træningen blev ændret til træning af B-29 skytter. I 1947 blev basen lukket ned, men blev åbnet igen i 1949, efter at flyvevåbnet var blevet en selvstændig enhed, som Las Vegas Air Force Base. I 1949 blev basen omdøbt til Nellis Air Force Base, efter Lt. William Harrell Nellis, som var en P-47 pilot fra Nevada, som blev skudt ned og dræbt den 27 december 1944, under hans 70 mission over Europa.

Efter genåbningen blev basens opgave at træne uddannede F-86 Sabre piloter. Den træning piloterne modtog på Nellis var grunden til at F-86 piloter i Korea krigen havde en 14:1 nedskydningsratio.

I 1966 blev USAF Tactical Fighter Weapons Center (som i dag blot hedder Weapons Center) åbnet, og i 1975 startede Red Flag øvelserne, og i 1990 startede Air Warrior, som nu hedder Green Flag, øvelserne.

Top / Bund venstre

*Teknikerene er vej over for at lave det sidste tjek inden den sendes ud på endnu en træningsmission.
Foto af Søren Augustesen*

Bund midt

*En F-16C fra Wisconsin ANG er på vej tilbage til flightlinen.
Foto af Søren Nielsen*

Bund højre

*En F-15C Eagle fra 65th AGRS taxier ud for at starte en trænings mission
Foto af Søren Nielsen*

En F/A-18D Hornet fra
VMFA(AW)-121 Green Knights,
med hjemmebase på MCAS Miramar,
letter til en Green Flag mission.
Foto af Søren Nielsen

Red Flag

Red Flag øvelserne opstod i 1975, efter en undersøgelse foretaget under Vietnam krigen vist, at en pilots chancer for at overleve steg dramatisk hvis han klarede de første 10 missioner. Formålet med Red Flag øvelserne er, at lade piloterne flyve 10 træningsmissioner der er så realistiske, at de er som rigtige kampmissioner, dog uden en reel risiko for at blive skudt ned. Under en Red Flag øvelse, er der ikke kun fokus på luft-til-jord, men i høj grad også på luft-til-luft kamp.

Den Blå styrke (de gode) skal nedkæmpe den Røde Styrkes (de onde) luftforsvar, før de kan angribe mål på jorden. Den Røde Styrkes luftforsvar består af fly fra 64th og 65th Aggressor Squadron som flyver henholdsvis F-16 og F-15 for at simulere russiske MiG-29 Fulcrums og Su-27/30 Flankers. Disse aggressor fly er malet i kamuflage mønstre som ligner dem de amerikanske piloter sandsynligvis vil møde hvis de kommer i rigtig kamp.

Det er dog ikke kun amerikanske enheder der deltager i Red Flag øvelserne. I takt med at samarbejdet i mellem NATO lande stiger under internationale operationer, er flere og flere lande begyndt at sende enheder til Red Flag øvelserne, så der nu også er et element af internationalt samarbejde.

Green Flag

En af de ting som Nellis AFB nok er mest kendt for er deres Flag øvelser. Der køber to forskellige typer Flag øvelser, nemlig Green Flag og Red Flag, og begge øvelser afholdes flere gange årligt. Green Flag, som er den mindste af de to øvelser, fokuserer hovedsageligt på luft-til-jord krig, så som Close Air Support (CAS), rekognoscering og identifikation af mål.

Deltager i øvelsen er ofte enheder der står overfor at blive udsendt til enten Afghanistan eller Irak, og som har brug for, at få trænet deres evner i at støtte jordtropperne. En Green Flag øvelse involverer derfor også enheder fra den amerikanske

Top venstre

En neutral aggressor F-15 taxier ud til en trænings mission.
Foto af Søren Nielsen

Top højre

En F-15 lander efter en fuldendt mission.
Foto af Søren Nielsen

Bund

En F-16C Fighting Falcon fra Wisconsin ANG letter til en luft-til-luft mission. Den F-16 fra 64th AGRS som han skal kæmpe imod er allerede på vej ud til træningsområdet.
Foto af Søren Augustesen

Venstre
 En pilot fra 65th AGRS er i gang med sin "walk around" inden han skal ud på sin næste mission.
 Foto af Søren Nielsen

Top højre
 Pilot gør sig klar til at sætte sig i sin F-15C, efter sin "walk around", og er snart på vej ud på sin næste mission.
 Foto af Søren Nielsen

Bund venstre / Bund højre
 Når F-15 fra 65th AGRS er på jorden bliver de vedligeholdt af personalet fra 'Flanker' AMU (Aircraft maintenance unit).
 Foto af Søren Augustesen / Søren Nielsen

Weapons Center/Weapons School

Formålet med USAF Weapons School, er at uddanne piloter og våbensystem operatører i alle de våbensystemer som USAF råder over, samt hvordan de bedst kan bruges i krig. Piloterne og våbensystem operatørene bliver således ikke kun eksperter i deres eget flys våbensystem men i alle de våbensystemer som USAF vil have til rådighed i en krig. Dette gør dem i stand til at hjælpe til med at træffe de overordnede beslutninger om hvordan et angreb skal udføres. Derudover skal de også uddanne og vejlede de andre piloter i deres enhed omkring hvordan de bedst bruger de våben som netop deres fly har til rådighed.

Der afholdes et kursus hver 6 måned. I løbet af et kursus modtager deltagerne ca 380 timers undervisning og flyver ca 25 missioner. Afslutningen på kurset er en to uger lang øvelse kaldet Mission Employment Phase, hvor eleverne skal vise, at de mestre alt det som de har lært. Til forskel fra en Red Flag øvelse, hvis formål er at træne en hel eskadrille, er der her lagt vægt på den enkelte besætning og deres færdigheder.

Top venstre

*En F-22A Raptor på vej ud på en træningsmission. Efter en længere grounding pga problemer med piloten iltforsyning, har Raptor piloterne noget at indhente.
Foto af Søren Augustesen*

Bund venstre / Bund højre

*En F-16C Fighting Falcon fra Wisconsin ANG er på imod sin næste trænings mission over Nevada's ørken. Wisconsin ANG er ofte på Nellis, ikke fordi at de altid deltager i øvelserne, men fordi at de har større muligheder over Nevada's ørken, hvad angår luftrum, men også vejr.
Foto af Søren Nielsen*

Weapons Center/Weapons School

Weapons School uddanner piloter på alle de flytyper som det amerikanske forsvar råder over. En del af disse har base på Nellis, hvor Weapons School også har deres hovedkvarter. På Nellis råder Weapons School over følgende fly og enheder:

- **8th Weapon Squadron (WS):** E-8 JSTARS/E-3 Sentry/RC-135 Rivet Joint/Compass Call
- **16th WS:** F-16 Fighting Falcon
- **17th WS:** F-15E Strike Eagle
- **26th WS:** MQ-1 og MQ-9
- **34th WS:** HH-60 Pave Hawk
- **66th WS:** A-10 Thunderbolt II
- **433d WS:** F-15C Eagle og F-22 Raptor

Derudover råder Weapons School over fly på en række andre base:

- **14th WS:** Forskellige Special Operations fly, Hurlburt Field, Florida
- **29th WS:** C-130 Hercules, Little Rock Air Force Base, Arkansas
- **57th WS:** C-17 Globemaster III, McGuire Air Force Base, New Jersey
- **77th WS:** B-1B Lancer, Dyess Air Force Base, Texas
- **325th WS:** B-2 Spirit, Whitemann Air Force Base, Missouri
- **340th WS:** B-52 Stratofortress, Barksale Air Force Base, Louisiana
- **509th WS:** KC-135 Stratotanker, Fairchild Air Force Base, Washington

Desuden deltager også fly fra US Navy og US Marine Corps. Weapons School råder også over nogle "ikke flyvende" enheder:

- **19th WS:** Intelligence training
- **57th Weapon Support Squadron:** Mission Support
- **328th WS:** Space og ICBM

For at blive optaget på Weapons School kræver det at piloten er instruktør, har mellem 5 og 10 års erfaring, har opnået en rang af 1. løjtnant eller Kaptajn. Det er frivilligt at søge ind på skolen, men ansøger skal have en anbefaling fra deres eskadrille chef. Ansøgerne bliver herefter bedømt af en gruppe af de nuværende instruktører på Weapons School. Kun omkring 5% af ansøgerne komme ind på skolen, og får mulighed for at få det eftertragtede "Weapons School" patch.

Top venstre

Flyene i Aggressor enhederne findes i mange forskellige farver. Her er det en F-16C Fighting Falcon fra 64th AGRS i en brun/grøn bemaling.

Foto af Søren Nielsen

Bund venstre

En F-15C kommer ind efter en fuldført trænings mission, for at lave de første saftychecks, før den kan taxie tilbage til flightlinen.

Foto af Søren Nielsen

Top højre

En F-15E Strike Eagle fra 17 WS (Weapons School) på vej ud på en træningsmission.

Foto af Søren Augustesen

Bund højre

En F-16C Fighting Falcon fra 64th AGRS i en to farvet blå bemaling. Enheden bruges blandt andet til at træne elever på Weapons School.

Foto af Søren Augustesen

Flyene i Aggressor enhederne findes i mange forskellige farver. Her er det en F-16C Fighting Falcon fra 64th AGRS i en brun/grøn bemaling.
Foto af Søren Augustesen

Aggressor Squadrons

Nellis AFB er hjemsted for to af de mest farverige enheder i USAF nemlig de to Aggressor enheder 64th og 65th Aggressor Squadrons, som flyver henholdsvis 24 F-16C Fighting Falcon og 24 F-15C Eagles, som er malet i forskellige kamuflage mønstre. Flyene bruges til at simulere forskellige russiske flytyper, så som MiG-21 Lancer, MiG-29 Fulcrum og Su-27/30 Flanker. Flyene flyves indenfor de parameter som de simulerede fly har. Dvs at de trækker ikke flere g, eller flyver hurtigere end det simulerede fly kan.

64th Aggressor Squadron

64th AGRS startede som 64th Pursuit Squadron den 15 Januar 1941 og er siden da blevet omdøbt og deaktiveret flere gange, ind til det den 1 April 1983 blev omdøbt til 64th Aggressor Squadron. Igennem årene har enheden også være stationere på baser over hele verden ind til det den 15 Oktober 1975 kom til Nellis AFB. Siden 1941 har enheden fløjet 11 forskellige flytyper, blandt andet P-47 Thunderbolt, P-38 Lightning, F-102 Delta Dagger og siden 1988 F-16 Fighting Falcon.

Enheden er involveret som "Rød Styrke", fjenden, i ikke kun Red Flag øvelserne, men også de Canadiske Maple Flag øvelser. De flyver også imod studerende på USAF Weapons School. Der ud over tager de også ud til enheder rundt om i verden for at træne luftkamp med dem.

65th Aggressor Squadron

65th AGRS startede som 65th Pursuit Squadron den 20 November 1940, og er, i lighed med 64th AGRS, blevet omdøbt og deaktiveret gentagende gange i løbet af årene. Den 1 April 1983 blev enheden omdøbt til 65th Aggressor Squadron, og siden Oktober 1969 har de haft base på Nellis, efter at have flyttet rundt mellem mange forskellige baser rundt om i verden. Siden enheden blev aktiveret har den fløjet 16 forskellige flytyper, blandt andet P-40 Warhawk, C-47 Skytrain, A-7D Corsair II og siden 2005 F-15C Eagle.

I lighed med 64th AGRS, deltager 65th AGRS i Red Flag og Maple Flag øvelser, samt mod studerende på USAF Weapons School, og lokalt hos enheder rundt om i verden.

Top
En NP-3D Orion fra VX-30, NAS Point Mugu, Californien
Foto af Søren Nielsen

Bund venstre
To bemalinger man ikke ofte ser på F-15. Her ses 2 fra 65th AGRS mens de får lavet de sidste checks inden take off
Foto af Søren Nielsen

Bund venstre
En F-16C Fighting Falcon fra 64th AGRS i en to farvet blå bemaling. Enheden bruges blandt andet til at træne elever på Weapons School.
Foto af Søren Nielsen

Top venstre

De specielle bemalinger der findes i aggressor sqn'sne repræsenterer for det meste bemalinger fra andre lande, for at simulere det best muligt.
Foto af Søren Nielsen

Top midt / Bund venstre

Med fuld afterburner tordner denne F-15C hen af startbanen, for at begynde på sin næste mission, som 'The bad guy'.
Foto af Søren Nielsen / Søren Augustesen

Top højre

Klar til kamp! En pilot fra 65th AGRS tager sin hjelm på inden en mission. Bemærk den røde stjerne på visir dækket.
Foto af Søren Augustesen

Midt

En F-15C Eagle fra 65th AGRS lander efter at have ageret fjendede på en træningsmission.
Foto af Søren Augustesen / Søren Nielsen

Bund højre

En pilot fra 65th AGRS er i gang med sin "walk around" inden han skal ud på sin næste mission.
Foto af Søren Augustesen

The Thunderbirds

På trods af at Nellis er hjemsted for de kendte og let genkendelige Aggressor enheder, så er basens nok mest kendte enhed nok The Thunderbirds. Thunderbirds er USAF's officielle opvisningshold, og de flyver i dag i 6 F-16C Fighting Falcons i den karakteristiske hvide og sorte bemaling.

Thunderbirds blev grundlagt som 3600th Air Demonstration Unit den 25 Maj 1953 på Luke AFB hvorfra de fløj F-84G Thunderjet. Enheden tog hurtigt navnet "Thunderbirds", inspireret af den indianske kultur og deres sagn om en "Thunderbird" som ifølge de indianske sagn fik jorden til at ryste når den lettede, og blev omtalt med stor respekt. De første Thunderbirds piloter blev udvalgt blandt de studerende og instruktører på Luke AFB.

I 1955 blev Thunderjet'en udskiftet med F-84F Thunderstreak'en, og i 1956 fik teamet F-100C Super Sabre, og var dermed det første opvisningshold i verden i der fik overlydsfly. Samtidig med skiftet til F-100C flyttede holdet også til Nellis AFB. I en periode på kun 11 dage, fra 26 april til 9 maj 1964 fløj holdet 6 shows med de store F-105B Thunderchief's, men da det var nødvendigt at modificere flyene eksternt, skiftede holdet tilbage til F-100C, men holdet vendte aldrig tilbage til F-105'erne, men fortsatte i F-100C.

I 1969 fik holdet deres første F-4E Phantom II, og dem fløj de indtil 1974 hvor oliekrisen betød at holdet skiftede til de mere brændstof økonomiske T-38 Talon fly. I 1982 modtog holdet de første F-16A Fighting Falcon, og pga konverteringen til denne type, var der ikke nogle officielle shows i 1982. I 1992 skiftede holdet til F-16C Block 32, og i 2009 opgraderede holdet til Block 52 modeller, som de stadig flyver i dag.

Udover de 6 ensædet F-16C Fighting Falcons, råder holdet også over F-16D modeller, som bliver brugt til at fragte nogle af holdes øvrige medlemmer rundt i, give VIP/presse ture samt som reservefly, hvis en af C-modellerne får tekniske problemer til et show. Selvom der er fortaget enkelte ændringer på flyene, skal de kunne gøres kampklart på 72 timer. I en test blev dette klaret på kun 27 timer - dog uden at flyet blev malet om. Holdet flyver hvert år over 70 opvisninger over hele USA, og desuden tager de jævnligt på turne rundt om i verden.

En stor tak til Ken Lustig, 2d Lt fra 99th Air Base Wing Public Airffairs for hans store hjælp og medvirken til at arrangere vores besøg.

Top venstre

En A-10C Thunderbolt II fra 66th WPS (Weapons School) lander efter en træningsmission. Foto af Søren Nielsen

Bund venstre

Helt ny Aggressor bemaling! Denne F-16 fra 64th AGRS er helt nymalet i et nyt farvemønster som skal påføres en del af F-16 flåden. En del skal ligeledes males i et sort/hvid farvemønster som kendes fra de aggressor F-16 der flyver i Alaska. Foto af Søren Augustesen

Bund midt

En F-22A Raptor på vej ud på en træningsmission. Foto af Søren Nielsen

Bund højre

Denne F-15 er på vej ud til startbanen efter de sidste saftychecks. Foto af Søren Nielsen

TEMA FOTO - PROP BLUR

UDVALGTE TEMA FOTOS INDSENDT AF VORES LÆSERE

Foto af Søren Augustesen

Foto af Søren Nielsen

Foto af Kurt Saxkjær

Foto af H.J. Fruensgaard

Foto af Ulrich Krog

Foto af Erik Gjørup Kristensen

NÆSTE UDGAVE AF FLYMAG MAGASINET

Næste udgave af FLYMAG Magasinet udkommer til marts. I det nummer vil du blandt andet kunne læse om den rigtige Top Gun base, NAS Fallon, som ligger i nord Nevada. FLYMAG har også været indenfor på den store USMC base - MCAS Yuma i det sydlige Arizona.

INFORMATION

Vinteren er over Danmark, og vejret ikke er derfor optimalt for at tage billeder. Den mørke tid holder os inden for, og det er tid til at gennemgå billederne for det forgangne år, hvilket leder os til emnet næste udgaves foto tema: "Dit bedste billede fra 2011". Som tidligere så skal du selv have taget billedet, men fra næste udgave og fremover bliver det et krav at billedet mindst skal være 1200 px i bredden.

Vi er altid på udkig efter indhold til magasinet. Artiklernes omfang er ikke det afgørende, så længe at indholdet er relevant. De kan omhandle alle fly relateret emner, f.eks. civile, militære, lufthavne, varmlufts balloner... stort set alt der har med flyvning at gøre. Har du en god historie i gemmerne, som du har lyst til at dele med os, er den mere end velkommen. Find dias scanneren frem, fat blyanten, og skriv en spændende artikel.

Om det er en spotter tur til en lufthavn eller flybase, et airshow, jubilæet af en flytype eller andre ting, så er det velkommen i FLYMAG Magasinet. Har du fået lyst til at bidrage med et indlæg til FLYMAG Magasinet, så ser vi frem til at høre fra dig. For mere information: www.flymag.dk / www.facebook.com/flymag.dk / info@flymag.dk

FLY MAG

SCANDINAVIAN
AVIATION MAGAZINE